

TRIGRAFUL ROMÂN

Apare Marți, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 E., 6 luni 6 E., 50 cr., 3 luni 1 E. 75 cr.
Postră anuale pe an 8 E., 6 luni 4 E., 3 luni 2 E.
Postră strănutate pe an 12 E., 6 luni 8 E., 3 luni 4 E.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrația tipografică arhidiecezanei Sibiu, strada Mălăieșilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Trigrafului Român”, strada Mălăieșilor Nr. 37.
Epistolele adresate se referă la: Articulii suplișilor și nu la paginile.

INSERȚIUNILE

Pentru adă 7 cr., — de două ori 11 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garnisuit — și timbru de poștă pentru 6 cr. care publicare.

Eposițiunea română. *)

Eposițiunea modernă provin din necesitatea, de a aduce înaintea ochilor unui mare public, cum e posibil după mersul treburilor îndatinate, obiecte și lucruri ale activității omenești, a crea impulsuri nouă și în ultima linie a provoca judecata opiniinei publice asupra obiectelor espuse. Pe meritații arangiatori ai eposițiunei române din Sibiu s-a condus asemenea ideea de a crea studiu actual, în care se află industria casnică, meseriele la Români de sub ceroul Ungariei, a ne da o idee despre nivela gustului, care domnese în producerea industriale, a decepta interesul pentru activitate și munca și a delatare pedecile, cari pot să contrarieze munca. Emulsiunea între reprezentanții și reprezentanții diferitor ramuri industriale a trebuit să rămână la o parte, căci o luptă cu mâni legate nu e posibilă.

No dubităm, că ostenele arangiatorilor vor avé fructele dorite și intențiunile lor se vor împlini în scurt timp. Căci putem dice cu tot dreptul: eposițiunea a reușit și putem fi mulțumiți cu ea, considerând eroarele greutăți, cari trebuiau învinse, avînd în vedere mai cu seamă lipsa totală de mijloace bănești corespunzătoare, pentru a acționa de întreprindere. Ne greșit se putea face cu mult mai mult, decât s-a făcut, dacă nu existau pedecile, arătate și de presedential comitetului arangiator, din Cosma, în cuvîntul său de deschidere.

Părți întregi ale țerei și multe industrii nu sînt reprezentate de loc, din care cauză unele grupe apar sărac.

Scurtimea timpului și nelătinarea publicului român cu astfel de eposițiune trebuie să escuze comitetul arangiator, că nu se-a-lușuit mai mult studiu eposițiunei. Căci abstractînd dela aceea că catalogul obiectelor espuse

nu se putea găsi până la ziua deschiderii, el e puțin grănit întocmai, așa încât dacă încercăm a refera aici despre eposițiune trebuie să ne mărginim la vederi generale. Specialiști, cari și au ales una saală după pentru studiu, vor fi în pozițiune a intra în detaliu.

L. Locul prim se cuvine fără îndoială industriei de casă a femeilor române. Grupa aceasta excelază atât prin obiectele numeroase, prin gustul deosebit, cît și prin mustrele variate. No avem atât în vedere lucrurile damblor române, lucrurile scoalelor de fetițe, căci lucrurile aceste poartă un caracter cosmopolit și le putem vedé ori unde în lumea civilizată. Sînt multe lucruri cu gust, mult artate o deservite și o artă deosebită, însele sînt în sine toate cele mai productive de „aero libere” și scopul lor a fost în multe cazuri a omorî timpul. Dacă mai espun apoi și copilii de 6-7 ani lucrări pretentioase sub formă, sufere înfăță seriozitatea scopului intenționat.

Lucrurile francezi române însă, putem dice, nu sînt întrecute de nimenea. Ori vom privi corvoale cu mustrele antice, ori cătrînelile (opregele) în forme și colori atât de variate, ori cuseurile fine de cămeși, ori stergare, țese de masă, la toate aceste obiecte trebuie să admîram pe lângă soliditatea lor armonia colorilor, variațiunea formelor și deservitea în înfruntarea lor. Nu numai noi, a căror ochi ar pute fi cuprîși de un naționalism unilateral, judecă așa. Lăsam să vorbească o femeie neromână „Pester Lloyd”, o foie, care nu vine în preș și avé simpatii pentru Români, cu ocaziunea eposițiunei de industrie fanișeck din Budapesta la care se espuse un număr mare de lucruri dela țerance române din Comitatul Torontalului, în Nr. 239 se esprișă așa..... Priviți lucrurile espuse de cătră țerance și examinați exactitatea și egalitatea torsterurilor,

uniformitatea țesuturilor, arta formațiunilor în piesele țesute, alegerea nimerită și compunerea gustoasă a colorilor, regularitatea în imitare formelor naturale etc. și veți trebui să concedeți, că se manifestază aici o bogăție deosebită de talent și de însușiri spirituale. Apoi țerance se va mări, dacă veți considera sub ce fel de împregiurări și condițiuni s-au produs aceste obiecte.

„Creatoarele acestor obiecte (covoară de tot soiul, pănzării, rufe etc.) aparțin în mare parte poporului necultivat, care poate n-a cercetat, nici scولا populară. Ele locuiesc în sate laorală și în împrejurății prin munții, n-au vîdut în viața lor lucrări industriale, mai bune, sau opere de artă ori desemnării lor nici n-au primit vre o instrucțiune specială pentru lucrurile lor de mîna. Ele le-au învățat dela mamă sau dela sora mai bătrîna, precum aceste le-au învățat dela mamele și surorile lor. Se înlesnește că din cauza aceasta domnesc forme erede și înșori nu se prea află.”

Din apretierea aceasta încă putem să vedem, ce comară posidem în industria casnică și ce direcțiune ar trebui dată dezvoltării ei. Nu ar trebui introduse în scoalele de fetițe mustre importate dela străini—precum vîdem că sînt introduse în scoalele de fetițe din Transilvania. În lucrurile espuse — și formele naționale ar trebui cultivate. Ce se poate face în privința aceasta a arătate o simplă țerancă, Elisabeta Coșar din Belinț, ale cărei lucruri, țesături și cusețuri cu fir de aur și argint au atras atențiunea generală.

Prea atrăgătoare este colecțiunea lucrurilor de mîna ale elevilor din Asilul Elena Doamna din Bucuroși. La fi-care piesă vedem formele și motivele curat naționale înfruntate și duse la o perfecțiune admirabilă. Deși materiile brute sînt produsele țerancelor grustul cel fin a sciut să producă din ele obiecte, care pot în-

podobi odăile și toaletele fi-cărei doamne. Costumele naționale sînt din cauza aceasta prea cuate, decât prețul lor se urcă până la 5-700 franci.

Revista politică.

Sibiu, la 24 August.

O foie care apare în Pesta și se numește „Ungarische Post” crede a puté da următoarele amănunte asupra afacerii violării frontierii dela Hârmonsck, amănunte, a căror răspundere o lăsam foie ungare:

„Comisiunea mică ungaro-română, trimisă spre a cerceta încălcarea frontierilor, desbătă această afacere în șelintele ale dela 24, 25 și 26 August. Ungaria a fost reprezentată de persoanele ale căror nume a fost deja comunicat, care România de colonelul Cantili, ca plenipotențiar din partea ministerului de reșee, și de prefectul județului Putna. Mai întău se constată, că dealungul frontierilor erau tăiate 1.500 juguri de pădure. Români susținuă, că pădurea le aparține lor, pe când Ungarii o consideră ca proprietatea comnei Bereck. Români și întemează afirmațiunea lor pe un document din 1792, scrie în limba română, dar de un caracter privat, care conține un arangement între guvernul austriac de atunci și guvernul țerance, care Ungurii se întemeiază pe un document original scrie în limba țerancească tot din anul 1792, și care este relativ la regularea de frontieră stabilită între guvernele turc și austriac. Dar fiind-că ambele documente aveau un cuprîns contestabil, comisiunea trebui mai întău să decidă, care din aceste două documente trebuie luat ca basă în desbătări. Concluziunile acestor discutări privitoare la, că se primé, că basă a discutăiunilor documentalilor prezentat de Unguri. În cursul desbătarilor se dovedí că pichetul român nu fusese construit pe un loc, care să fi fost considerat ca românesc mai înainte de această împregiurare. Dar fiind-că

*) Atragem atențiunea din cetitori și la alt articol în materia aceasta: „Prezumiări prin eposițiune” (veși pag. III). Red.

FOIȚA.

Documente relative la purificarea limbii române în secolul nostru.

Inițială cuceritoare la istoria Scripturiei vecinului testament spre întrebînțarea românească tinerimi tălmăcită din limba elinească, pe a noastră Româno-Moldo-veșeckă, de smeritul Veniamin Costachi, Metropolitul Moldovei și Episcopul cu a sa chelărie.

(A doua.)

Veți vedé iubitorilor cetitori în tomul acesta dințina înaintea lumii și al voștru, științele și adevăratele dintrii ei istorii ve vor lămurî cum D-șeu a proslăvit pe factoriilor de bine, care pe cei răi nu-a pedepsit și aceste pilde ve vor învăța și pe voi, a ve feri de rău și a face bine, care ve să învredniți și voi rășăritare dreșpilor.

Veți vedé în tomul al doilea sîrginția, ostădia și strădănierea sfioșilor apostoli, care au propovădit în oșta lumea, toți într-un glas pe ade-

văratul D-șeu și au statornicit în inimile oamenilor credința cea adevărată întru care ve veți iutări și voi îndestala poveștinile ve din sfintele lor Epistolii și mai ale îndedă că atăți învredniți unghi bărbăți și au vârsat sângue pentru un singur numai, adevăr, defăimînd toate lumescile mulțămiri și interese.

Ear în tomul al treilea ve veți învățai Taina cea mare a Intrupării Cuvîntului*) a d-șescilor lor învățării a minșilor, a patimilor, a îngorării, a învierii și a suirii lui la Coporăi, a învierii și a suirii lui la Coporăi, a învierii și a suirii lui la Coporăi. Veți aduna din tustrele aceste tomuri morali cel mai strălucit și conșciența cea mai sfântă, vedînd căță îndurare și milostivire a întrebînțat D-șeu pentru voi și la căță smerenie și răbdare a sa pogorît. Nu puțin ve veți folosi și din moralișcele în scurt învățării, ce sînt la sfârșitul școlii căreia prierii. Și toate aceste științe de adevărată credință și povățuire la împlinirea faptelor bune înfăățeză un drept și bun credinșos cristian plăcut lui Christos Dumnezeu aducînd jertfă

vie, sfântă și bine plăcută înaintea lui spre cunoscința de D-șeu și împlinirea poruncilor lui, firă de care zadarnic este numirea de credinșos și de cristian după cum mai sus s'a dovedit.

Fii însă iubitorilor cu luare aminte la cetera aceste cărți, că nu toată trecînd-o cu ochii, în minte să nu reame nimic, sau foarte puțin din cele ce ați citit. Mîntea este întocmai ca și stomațul și după cum multă mîncare aduce neînștură și după vreme ajunge stomacul și mîntea cătră cineva o încărcă cu multă ceteră, îndată ce a înșărcă cetera a șitat, tot ce e ceteră, și după vreme ajunge mîntea nelucătoare și uite cele ce a sciut mai înainte. Așa dar, cela ce voiesce a se folosi din ceteră trebuie neapărat să urmeze diata aceasta, adică: după ce va citi în linișce și cu bună înțelegă aminte o încheiere a unei prierii, să înclădă ceteră și să se întrebé pe sine ce a ceteră, și toate acele pofortuindu-l în gîndul său, să urmeze cătră înainte cât va socii, că va puté mîntea sa mistui; și cu acest chip se folosese

*) Și cuvîntul trup s'a făcut.

comisarilor români având instrucțiuni foarte mărginite, s'au decis, ca pentru moment să fie menținut *status quo ante*, până când ambele guverne vor ajunge la o înțelegere în această privință. Soldații români dela pichet fură retrași pe teritoriul de mai înainte. Dar pichetul va rămâne în pichetierie și guvernele vor fi terminate negocierile.

Calcarea hotarelor dela Hâromszék. Generalul român a adreșat încă „l'Indep. roumaine” tuzor reprezentanții săi din strătănat, o notă relativă la faimoasa violare a hotarelor gurgene și cătră trupele române. Alături de aceasta, d. C. A. Rosetti a trimis o scrisoare lui Ioan Ghica, ministrul României la Londra, spre a-l pune în cunoștință acestuia cas de violare de un gen cu totul nou pentrua la rândul său să deie lămuriri necesare ministerului de externe al Marei Britanii.

„Românul” despre „Comitele Iuliu Andrăssy.”

„Multe s'au spus și mai multe se vor spune despre venirea comiteiui Andrăssy în țară.”

Presupunerea stă naturală. Comitele Andrăssy este unul din bărbații cei mai însemnați ai Austro-Ungariei și ai Europei. El dar, ca și ceilalți bărbați mari de Stat, este osândit, ca ori-că mișcare va face să fie veșnică, să fie notată, fălămită și vestită din zilele purtării de război ale comentatorilor.

S'e scie asemenea, că din norocul, starea Europei în genere este născută încă pe temeliele cele noue ce trebuie să se pună în urma cutremururilor politice dela 1866, dela 1870 și dela 1877—78.

Reșelul dintr-o Germania și Austria a surpat multo din temeliele vechiului echilibru european.

Cel dela 1870 a surpat la rândul său încă o mare parte din vechile temelii și Germania înt'uită s'e transformă în imperiu, iar Franca în Republică.

Austria refăcută pe alte baze treburi să se schimbă vechiul căle, vechiul țintă, vechiul politic.

Imperul Otoman de mult încă frământat se surpa foarte prin reșelul din urmă și naționalitățile, ce'l compuneau se deslipiră în bună parte de dânsul și începură a se forma în state independente.

Morțea cea tragică a împăratului Alexantru II produse asemenea un mare cutremur politic în Rusia, ale cărui șgudiri se simt și cătră timp

sciință. Binevoiască drău sfântului Duch a înfințat această sfântă cugutare și folositează cunoștință în rufletul nostru și se v'ntărase a se v'ntărase toate în săvârșire, după bună plăcere sau, prin care să se v'ntărase, nici a dobândi amândouă fericele, iar dela D-țeu dar și milă, Amin.

Al pravoslăvicii voastre, cătră D-țeu merit rugătoriu

Venișmin Metropolitan Moldovei, 1824.

* „Fraternitatea italo-română” este numele unei fiu perioadice ce va începe să apară în capitala în luna română de început a erei declinației d-lui Luigi Garzaviano. Principial scop ce'l propune este a face cunoștință Italia Română și România Italianilor, și a sustine căe mai sinceră amicizie între cele două țări, de a se face o comunitate în dezvoltarea și progresul. Într-o colaboratoriu se figura și cunoscutul filozof român, bătrânul Vegezi-Ruscala. Diarul va spara odată pe săptămână, Duminică.

Încă se vor resimi foarte în toată Europa, dar mai cu samsă în peninsula balcanică.

În această stare de frământare generală și de reorganizare a Statelor este învedereat, că mare va fi frământarea generală și mai mari încă neînțelegeri și lupte.

Amelina, frământarea, neltelegerea și luptele provocate și vor provoca firește și felurite bătălii și temeri.

Această fiind situațiunea generală a Europei este lesne de înțeleș, căci vășita facultă Regelui României de cătră comitele Andrăssy a dat și va da ocaziune la felurite presupuneri unele sincere, altele de spență și multe inventate ca arme de combatere.

Ast-ful fiind lucrurile unele mulțămire, că mi s'au procurat mijlocul de-a putea spune cetitorilor noștri în mod pozitiv ce e, tot ce este și ce rămâne această vintp.

Este căt-vă timp de când comitele Andrăssy a exprimat dorința, de-a veni în țeară săd prezente ocaziile sale Regelui Carol I.

Acum vre-o 30 40 de zile comitele renouă amicală și curtențioasă ca ocere Regele a răspuns, că va primi cu plăcere ori când va voi să vină.

În acest interval vedărum cu toții cu mirare și cu intristare că o parte a presei Austro-Ungare începu a publica cele mai absurde invențiuni și atacuri contra României.

Comitele Andrăssy, cu tactul său politic, își pune îndată în lucrare o tărtire ce luase de mai înainte și amunță prin d. consul al României dela Pesta, că dactul Ministerului Sa Regele permite, va veni la Sinaia împreună cu fia duminale la 29 August.

O împingărun împiedicăre pe grațioasă domnișor Andrăssy de a însoți pe Comite domnia-sa veni singur, însoțit de cătră consulul nostru dela Pesta, d. Voinescu, și fu primit la fruntărie de cătră dl. Vlădoianu, adiutantul Regelui.

La gara dela Sinaia, unde sosi de cătră d. C. A. Rosetti, și de cătră d. Dumitru Ghica, președintele senatului.

Palatul Regelui nefiind încă gata, d. Comite fu condus la o vilă, ce d. Dumitru Ghica avu grațioasă, și o punu la dispozițiunea ilustrului vizitor.

Ori-ce ceremonii fiind înlăturate, Comitele se prezentă Măjestații Sale la ora 7 în redengola, ca toți ceilalți cari erau invitați a primi.

Regina și toate doamnelor Invitate erau, că mai totdeauna, în veșminte românești.

Prândul și serata ținură până la 9 și jumătate.

A doua zi comitele și mai mulți invitate luară dejunul în pădure la pavilion de vânătoare, iar prândul la reședința regală din Sinaia.

Între cei, cari au asistat la dejun și la prânduri au fost dnu și doamna Dumitru Ghica, dnu și doamna Sutz, dnu și dna Vlădoianu, d. C. A. Rosetti, d. Iacoh Czetzulescu, comitele și comitessa Wesselhden, ministrul Germaniei, d. Ducros-Aubert, ministrul Franței, doamna Bengesco și alții.

D. Comite a primit și a întore căt-vă vizite, între cari au fost neapărat dl. Dumitru Ghica și C. A. Rosetti.

Ceșt din urmă a plecat Mercuri dimineața și d. Comite Andrăssy a plecat, tot la ora 12 și 40 de minute.

Așa dar faptul este că vintpă comiteiul Andrăssy a fost o vintpă de curtenie ficută Regelui Carol I.

Faptul este, că această vintpă are intru adevăr o însemnătate politică și că acea însemnătate este, că Austro-

Ungaria este convinsă de loialitatea națiunii române și că Comitele Andrăssy a voit să de de asigurarea, că și noi trebuie săd fim convinși de loialitatea vechimilor noștri Unguri.

Pe acest Tărâm salutăm și noi cu iubire pe comitele Andrăssy și mulțămim cu sinceritate, că prin vintpă sa a spulberat toate calumniile, ce se răspândiră în țara noastră de felurite speculanți și se siliau a urli.

Presă străină

„aspura „României irredente.”

Preținoșele agiții ale unei „Românie irredente” dau lui „Le Nord” ocazia de-a observa următoarele:

Direle austro-ungare n'au perdit obiceiul, de-a esagera ceea ce mai incidește pentru a face din ele prețiosul speculațiilor cu perdere de vedere pe tereni politici internaționali. Pe lângă multe organe maghiare au întreprins o campanie în contra României, apropos, de propagandă, care s'ar fi făcând în Transilvania de preținși irredentiști români, pentru a seca o mișcare în favoarea reacțiunii acestei provincii la noii angajări ale Dunării și gurgenele în costume ar fi foarte încurcate, fără îndoială, dacă li s'ar cere săd spargine cu probe acuzatiunea ce li ridică în contra României. Dar de asta nici grije n'au. În lipsă de argumente plausible, ele învoacă un fapt de puțină importanță, care s'ar produce de curând la granița dintr-o coală două țări.

No e ridicol — urmează ceaia — de a considera asemenea fapte minime ca un indicin de amintiri amestonate române în Transilvania? Unele fiu austro-ungare citează, spre a spargini acușările lor, limbajul oficial monarhiei Habsburgurilor, a o seamă de organe ale presei române.

Dacă aceste s'ar pută respunde reamintind amintirilor de cari gemeau fete austriace și unguresce ocaziunea cestiunei Dunărei? Dacă presa românească respinge cu viciniune preținoșimile, ce e erede de natură a compromite interesele legitime ale țării în această cestiune, e un cuvânt de a acuza Româniea, că voese săci anește Transilvania.

O acușare și mai fantastică încă a fost închipuită de unele gazetă din Pesta, cari au pretins, că generalul Ignatier ar cheltui suma considerabilă pentru a întreprinde agitația între populațiunea nemaghiare din Ungaria și că generalul unguresc a adreșat prețioșilor o circulară chemând atențiunea asupra acestei fete și obligându-li de a încușionăși administrațiua noastră pericardă, îndată ce vor descoperi urmele unei asemenea agitații.

Daily Telegraph' în fine consacră asemenea câteva observațiuni activității unei preținoșe „Românie irredente.” Foaia engleză dice, că agitația „Irredentei, e în adevăr de natură, a produce neliniște și a cauza supărări autorității Imperiale și Legale, dar că e un afa simpatice, înlesnită nici între Români de dimoace, nici între cei de dincolo de Carpați, și că nici au fost învedereată de aprobare sau sprigin din partea Regelui Carol sau a consilierilor, pe cari i onorează cu herederea sa. Frica cronică și fantastica de țărani români, care înțeleg că s'ar fi ridicat și s'ar rebuie săngeros de toate sufrințele și de apășarea ce au avut a o suporta sub domnia maghiară, o frică, care dela memorabilul în 1848 imple mica minoritate de Maghiari în Transilvania on spină și îngrijire și a întroduș o dușmănie și oșmănie în țara noastră, și că înțeleg, ar fi de învedereat de mult cătră în Pesta nu a fost de acuzate scerții nerode încate din când în când desure întroduse pe acuns de arme din Teara-ro-

mânească în Transilvania și desure preținoșe încercări a unor agenți români, de a seca o însurectiune pentru scuturarea jugului maghiar. Generalul maghiar însă o serioasă atenua șgomotului van al unor întreprinși obucari, cari în țeara lor proprie au un aici o însemnată precum și întregilor unei partide a României compuse din partii șanguinici și din democați violenți în servitiua Rusiei al căror scop constant e, de-a împedeca o apropiere francă și sinceră între cei mai tineri direle regalate europene și puterul său vecin austro-ungar. Guvernul acesta manifestă în privrica acestor acte o nerovistate, care în împregiurările de adă nu e la locul ei.

„Ungaria s'ar fi pus pe un punct de vedere mult mai demn, dacă ar fi primit sincer și fără preocupare amenda (?) onorabilă, oferită de Româniea pentru o nelisemnăță impresură în (7) de grupare, de care s'ar fi tălă ocaziune în Pesta de de-a înșita seca această făcere mechică săd fie dată în sama unei comisii formale româno-ungare.”

În unul din articolele sale polemice, „Pester Lloyd” întreba ce ar dice Anglia în casul unei impresurări de război?

Estă ce dice Anglia: „Că Ungurii și scerți nerodăți, religioși de Jidani, și șgomot pentru niște gogorite inventate de ei leșii.

Austria și România.

Sub acest titlu „Noue ferice Presse” dela 27 August publica următorul articol:

„În șambul stă de adă, „Pester Lloyd” publică un articol, care ne-a fost deșmalnat prin telegramă și care combatte observațiunile făcute de curând de noi în privrica reșelului dintr-o Germania și Austria în România, care a fost făcută în Transilvania. „Pester Lloyd” scribe acestor observațiuni înteneștiune, de a ne lupta pentru teresele României, pe când noi credem, că servim exclusivmente interesele Austriei, dacă pentru onoare de pace, de care monarhia are o trebuiță atât de mare, în demândă a nu se face o cestiune formală de reșel dintr-o negociere „sine armato” de frunțarii, care de altminteris nici nu so scie dacă există. Cu o suprioritate de judecată tot atât de mare ca și neabiarea de adevăr, diavul unguresc formează apoi un nou act de acușatiune contra României, din care reiese pe de oparte propria noastră inferioritate, care se acipă numai de cei slabi și fără gură, care de altă parte necesitate, ca prin război săd convingem pe bărbații români de Stat, că nu trebuie săd se lapede de solidaritate naturală de interese cu României. În so pare de prios atât de a apara vederile politice, ce reprezentău contra învinșătorului fiu pestano, căt și de a intra în amănunte spre a arăta, că pentru acuzatiunea ce ridică contra României, nu se găsește nici un argument în favorul ei, și și printru altele, se ande pentru prima oară, o guvernul român este în legătură de trdare cu României din Transilvania; — căci cea dităntul ar fi ridicolă, iar cea de a doua cu sine treaba noastră. Ne so pare însă interesat de a reproduce cei cele dișe de „Pester Lloyd” în a doua parte a articoliului lei și să ne cae de aceste articole. Astel ei dice:

„Dar ce înțragă politică românească înșăcă într-o chip ostil nouă; că șclunșele noastre sunt în șomă de învârșiri și rele voiesă față cu Austro-Ungaria; și șomă cu Austro-Ungaria; că și so poate s'ar tăci un act, care săd de deș o dovadă desure simțimentale amicale ale guvernului român; acesta este un fapt, care n'ouo tăgădui, căci — fără a puțin seama de relațiunile speciale cu Româniea — el so desure șclunșele principiale a întregii noastre independențe, gratis, de a crede, că independența Statelor balcanice conșine cu mai bună garanție pentru apășarea intereselor noastre contra polițlor de putere ale Ru-

